

עפ"ג 33871/01/15 - מדינת ישראל נגד אשרף עזאזה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 33871-01-15
עפ"ג 54348-01-15

לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

אשרף עזאזה ע"י ב"כ עוה"ד ראפי מסאלחה

המערערת בעפ"ג 33871-01-15
המשיבה בעפ"ג 54348-01-15
נגד

המשיב בע"פ 33871-01-15
המערער בעפ"ג 54348-01-15

פסק דין

שני ערעורים על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבסט), מיום 3/12/14, בת"פ 34183-10-14, לפיו הורשע המשיב בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות, ונדון לשלושה חודשי מאסר ויום אחד, למאסרים מותנים ולקנס כספי בסך 2,000 ₪. המדינה מערערת על קולת העונש המשיב מערער על חומרתו.

1. המשיב הורשע, על פי הודאתו, בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובעבירת התפרעות. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, ביום 15/10/14, בשעות הבוקר, בעקבות מניעת כניסת מתפללים להר הבית, התקיימה הפגנה המונית שכללה מאות מפגינים בסמוך לשער האריות בירושלים. במהלך ההפגנה ניתנו הוראות לפיזור המפגינים, והמשטרה החלה בפיזורם. חלק מהמפגינים הגיע לכיוון צומת רוקפלר, החל להתנגד לכוח המשטרה וליידות לעברו אבנים. במסגרת ההתפרעות נפגעו מספר שוטרים. המשיב, אשר לקח חלק בהתפרעות, ידה מספר אבנים לעבר השוטרים שהיו במקום. אחת האבנים אותן ידה המשיב פגעה באחד השוטרים.

2. בית משפט השלום התייחס, במסגרת גזר הדין, לחומרה הגלומה בעבירת ההתפרעות בכלל ובעבירת ההתפרעות בירושלים, בעת הזו, בפרט. צוין כי הערך המוגן הנו בטחון הציבור ובטחון שלומם של השוטרים, הם שליחי הציבור. מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום הועמד על שלושה עד חמישה-עשר חודשי מאסר בפועל, בצירוף קנס כגורם מרתיע נוסף. באשר למיקום עונשו של המשיב במתחם העונש, צוין, לזכות המשיב, כי הנו כבן 38 שנים, נטול הרשעות קודמות והוא הודה במעשיו. מנגד, נזקף לחובתו חלקו הדומיננטי ושליטתו המוחלטת במעשה העבירה, תוך

אזכור העובדה כי מדובר בתקופה מתוחה באזור ירושלים, וכן העובדה שהמשיב הגיע ממקום מושבו בצפון הארץ ולקח חלק בהתפרעות והשלכת אבן על השוטרים. סופו של דבר, גזר בית המשפט את עונשו של המשיב כמפורט לעיל, דהיינו על הצד הנמוך ממש של המתחם.

3. לטענת המדינה, המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא הנו נמוך ממתחם הענישה ההולם בנסיבות תיק זה, ובכל מקרה, לא היה מקום לקבוע את עונשו של המשיב על הצד הנמוך במתחם, שכן אין בכך להרתיע את המשיב והאחרים. העונש אינו מבטא את חומרת המעשים, אף שבית משפט השלום ציין כי מדובר בנסיבות מחמירות, שכן המשיב, לא רק שיידא אבנים לעבר השוטרים, אלא אחד השוטרים נפגע כתוצאה מכך. נטען כי העונש אינו הולם את חשיבות ההגנה על האינטרס המוגן העומד בבסיס העבירות בגין הורשע המשיב - מתן אפשרות לנציגי החוק לבצע את תפקידם הציבורי ללא מורא. צוין כי מדובר בהתרחבות התופעה של יידוי אבנים והפרות סדר בירושלים, והמסר האמור לצאת מבית המשפט הנו שכל מי שמשתתף בתקיפה אלימה של שוטרים, דינו לעונש מאסר ארוך וממושך. עוד טענה המדינה כי העונש על תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 חוק העונשין, הנו עונש מינימום של שלושה חודשי מאסר, ויש להעיד בכך על החומרה בה רואה המחוקק עבירה זו. בענייננו חמור הדבר, שכן העבירה בוצעה על רקע אידיאולוגי, ובאה הפנייה למקרים אחרים שם נקבעו מתחמי ענישה גבוהים יותר ונגזרו עונשים חמורים יותר.

4. לטענת המשיב, כטענה מקדמית, דין ערעור המדינה להידחות שכן הוגש לאחר שחלפו 46 ימים ממועד מתן גזר הדין. לגופם של דברים, נטען כי לא היה מקום לגזור מאסר בפועל שכן "אף שוטר לא נפגע ולא ניזוק ממעשיו", והאבן שפגעה בשוטר לא גרמה לחבלה ולמכאוב. נטען כי לא ניתן דגש לגילו של המשיב ולאורח חייו הנורמטיבי. נטען כי בשעת מעצרו של המשיב הופעלה נגדו אלימות קשה אשר לא נבדקה ולא נבחנה, ובסופו של דבר, לאחר ששוחרר ממעצרו לחלופה שכללה מעצר בית באזוק אלקטרוני, הוא פנה לקבלת טיפול רפואי שם אובחנו, בין היתר, שברים בצלעות. בכך יש לראות שיקול לקולא, אף שעניין זה עלה במסגרת הטיעונים לעונש בבית משפט קמא. עוד פורט כי המשיב היה נתון באזוק אלקטרוני מעת שחרורו ממעצר לתקופה של כחודש וחצי, כאשר לפני כן היה עצור לתקופה של כשבועיים. תקופה מצטברת זו גרמה להרס מוחלט של עסקיו ולמשבר כלכלי קשה. המשיב בחר להודות ובכך העיד על חרטה כנה והודאתו גם חסכה מזמנו של בית המשפט, נושאים שלא הובאו בחשבון על ידי בית משפט קמא. כן נטען כי במקרים דומים אחרים שאירעו במקומות רגישים יותר, הוטלו עונשים קלים יותר. מדובר במשיב שהוא כבן 39, נטול הרשעות קודמות, הסיכוי שיחזור על מעשיו הוא אפסי והגעתו לירושלים הייתה לצורך תפילה, כפי שהוא נוהג לעיתים רחוקות, לכן אין משמעות לעובדת הגיעו מרחוק ולעובדה זו דווקא משמעות מקלה. נטען לחוסר תכנון מראש ולביצוע אקראי.

דין

5. באשר לטענה המקדמית, לפיה הערעור המדינה הוגש ביום הארבעים ושישה, וכפי שהשיבה המערערת, היום הארבעים ושישה חל להיות שבת. על-כן חלה הוראת סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, התשמ"א - 1981, הגורעת ממנין הימים, ימי מנוחה החלים להיות האחרונים בתקופה. לגופם של דברים, מדובר באירוע חמור, במסגרתו, ובגדר התפרעות המונית אשר כללה מאות מתפרעים, יודו אבנים לעבר שוטרים אשר ניסו לשמור על הסדר הציבורי ולהגן על הציבור. שוטרים נפגעו כתוצאה מיידוי אבנים אלה, כאשר אחד השוטרים נפגע מאבן אותה יידה המשיב עצמו. חומרה

נוספת נודעת לעובדה שהתפרעויות ואירועים ממין אלה, מתרחשים לאחרונה באופן תדיר באזור ירושלים בכלל, ובגבולות העיר העתיקה בפרט. אשר על כן, על הענישה לשדר, בין היתר, הרתעה ממשית. יתכן שבנסיבות העניין היה מקום לקבוע מתחם ענישה שתקרתו תהא גבוהה יותר מאשר זו שנקבעה על ידי בית משפט השלום, אולם בכל מקרה, לא היה מקום, גם במסגרת המתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום, לגזור את עונשו של המשיב על הצד הנמוך של המתחם, גם תוך התחשבות בנסיבותיו של המערער כמצוין לעיל. יש ליתן את הדעת גם על כך שהמשיב הגיע מצפון הארץ ולקח חלק בהתפרעות זו, עובדה אשר יש לה גוון מחמיר. לפיכך, דין ערעור המשיב להידחות, ולאור כך שערכאת הערעור אינה ממצה את העונש, ערעור המדינה מתקבל במובן זה שעונש המאסר בפועל שהוטל על המשיב יעמוד על שבעה חודשי מאסר. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ניתן היום, ל' ניסן תשע"ה, 19 אפריל 2015, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב עצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט